

κατάληψιν τῶν ἀπλουστέρων ἐρμηνευόμενοι, παρὰ Ἀγαπίου ἱερομονάχου καὶ Νικοδήμου μοναχοῦ. Καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀνακριθέντες καὶ διορθωθέντες . . . παρὰ τοῦ . . . Δωροθέου (Βουλευσμά).

Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες . . . Ἐν Λειψία . . .».

Ἀνατυπώσεις ἐν Ἀθήναις 1841, 1886 καὶ 1957 καὶ ἐν Ζακύνθῳ 1864. Αἱ ἀνατυπώσεις αὗται παρέλειψαν τὰς ἐν ὑποσημειώσειςι παρατηρήσεις τοῦ ἐπιστατήσαντος τὴν ἀρχικὴν ἐκδοσιν ἱερομ. Θεοδωρήτου, παρατηρήσεις θεωρηθείσας ἐξοβελιστέας ὑπὸ τοῦ πΚ. Νεοφύτου, διὰ Γράμματός του, κατ' Αὐγούστον 1802. Ἐν σ. 513 προστίθεται τὸ ἐξῆς κώλυμα γάμου :

«οἱ ἀλλήλους ἀρσενοκοιτήσαντες, ἓνας τοῦ ἄλλου τὴν ἀδελφὴν νὰ πάρῃ δὲν ἡμπορεῖ».

554

1800. Κανονικὸν ἦτοι οἱ θεῖοι Κανόνες τῶν ἁγίων καὶ πανσέπτων Ἀποστόλων, τῶν τε οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων καὶ τῶν κατὰ μέρος θεοφόρων Πατέρων, ἐν ἐπιτομῇ συνειλεγμένοι παρὰ Χριστοφόρου μοναχοῦ τῆς . . . προδρομικῆς Σκήτεως, ὑφ' οὗ καὶ σημειώσεις ἐκ διαφόρων ἱερῶν διδασκάλων εἰς αὐτὸ συνερανισθεῖσαι προσετέθησαν. Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου Κπ. τυπογραφείῳ . . .».

Πρβλ. 462, σ. 97.

555

1800. Συνθήκη 21 Μαρτίου, μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας, περὶ Ἐπτανήσου καὶ τινων πόλεων τῆς Ἡπείρου, ἐν 74, σ. 80–81, ἐν 427, σ. 1–6 καὶ ἐν 61, σ. 272–294.

(Πρόκειται περὶ τῶν πόλεων Πρεβέζης, Πάργας, Βονίτσης καὶ Βουθροντοῦ). Διὰ τοῦ ἄρθρ. 8 παραπέμπει, προκειμένου περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζή, τοῦ 1774, (ἄρθρ. 16 § 2, 3, 4). Ἐπίσης προκειμένου περὶ τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας : «Καὶ συνεπῶς τὰ τοπικὰ ἔθιμα τὰ εἰς τὴν ἀστικὴν καὶ τὴν ποινικὴν ἀναφερόμενα δικονομίαν, ὁ ὀργανισμὸς τῆς ιδιοκτησίας καὶ ἡ περὶ τὰς κληρονομίας τάξεις οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν θέλουνσιν ὑποστῇ. Ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα ἡ εἰς τοὺς μωαμεθανοὺς ἀπαγόρευσις τοῦ ἔχειν ιδιοκτησίας καὶ ἐγκαθίστασθαι ἐν αὐταῖς . . .».

«Ἄρθρ. 9 . . . Οἱ κάτοικοι οὗτοι, θέλουνσιν ἔχει πᾶσαν ἄδειαν ἐν γένει νὰ ἐπισκευάζωσι τοὺς ναοὺς αὐτῶν, νὰ οἰκοδομῶσι νέους καὶ νὰ σημαίνωσι κώδωνας . . .».

556

1800. Μολυβδόβουλλον πΚ. Νεοφύτου, ὑπὲρ τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας, ἐν Ἀνδρῳ,